

Luminița VARTOLOMEI

Operă

Eu țin cu Uriașul!

Asistând la premiera operei **Motanul încălțat**, mi-am amintit brusc una dintre primele lecturi din cariera mea de cititor: o carte de proză a unei poete (nu mai știu dacă era Nina Cassian sau Otilia Cazimir, dar dacă nu mă-nșel, volumul se intitula *Ce-ai cu mine, vântule?*), în care autoarea mărturisea, printre altele, că în copilărie ea n-a ținut niciodată cu Făt-Frumos (arătos și ajutat de întreaga suflare a basmului), ci cu Zmeul-Zmeilor (urât și lăsat singur în fața tuturor atacurilor). Ei bine, în această nouă montare a partiturii lui Cornel Trăilescu, personajul care mi s-a părut cel mai simpatic a fost Uriașul (fostul Căpcăun din vechea versiune, ce a figurat pe afișul Operei bucureștene vreme de trei decenii: din 1964 până în 1994). Mai degrabă ilar decât înspăimântător (așa cum îl înfățișează machiajul Georgiei Chirițescu, în transmisia video supradimensionată a scenografului Viaceslav Vutcariov), acesta dispunea în plus de cântul și mimica unui artist de talia basului Pompei Hărășteanu, care i-a conferit o interpretare memorabilă.

Cum altă splendidă voce de bas (căreia compozitorul i-a încredințat un rol pe măsură) îi aparține lui Horia Sandu, ce-l joacă pe Marele Dregător, mai că-mi

vine să spun că așa fi ținut și cu acesta, în încercarea lui de a uzurpa tronul, dacă Împăratul n-ar fi fost întruchipat de către tenorul Florin Diaconescu (cu marele său talent muzical și actoricesc dintotdeauna). Noroc că o a treia minunată voce gravă a distribuției era aceea a lui Ionuț Pascu (cea mai importantă achiziție recentă a Operei Naționale, cântăreț înzestrat la superlativ și cu toate celelalte atribute necesare unui artist liric desăvârșit), așa că am putut în fine să țin și cu unul dintre eroii pozitivi (inventat de către libretistii Tudor Mușatescu și Nina Stoiceva): Robul, pe care motanul năzdrăvan îl determină să-și rupă lanțurile și care apoi îi devine aliat.

Firește, micii spectatori îl vor îndrăgi înainte de toate pe Cotoșman (căruia soprana Cristina Eremia i-a împrumutat o suplețe și o vioiciune aparte) și pe stăpânul acestuia (Mihai Lazăr, credibil în rolul de june-prim), pe *fiica Împăratului* (Irina Iordăchescu) și pe *doica ei* (Adriana Alexandru), pe slujitorii (Vlad Miriță, Gabriel Cățe, Florin Simionca, Paul Basacopol) și pe *tâlharii* (Vasile Chișiu, Radu Pintilie) la fel de caraghioși, pe *majordomul* (Irinel Vâlcea) mai tot timpul depășit de situație și pe *lepurașul alb* (Irina Neagu) pe care probabil că fiecare dintre copiii prezenți duminica dimineața în sala Operei ar dori să-l poată juca... În ceea ce-i privește pe părinții sau bunicii care-i însoțesc, ei vor aprecia deopotrivă regia amuzantă a lui Gelu Colceag (aflat la prima sa încercare – încununată de succes! – în domeniul teatrului liric) și coregrafia antrenantă a Roxanei Colceag (la conferința de presă ce a precedat premiera, una dintre viitoarele interprete ale rolului titular – soprana Mihaela Stanciu – a declarat că nu și-a închipuit vreodată să alerge atâta pe scena Operei!), ca și scenografia ingenioasă a lui Viaceslav Vutcariov (ce utilizează pentru unele dintre acțiuni și pentru situarea tuturor proiectarea pe fundal a unui film de animație, cu care câteodată personajele reale interacționează, ieșind prin ecran și fiind înlocuite pe acesta prin desenele corespunzătoare lor).

La pupitrul dirijoral, Cornel Trăilescu coordonează eficient cântăreții și instrumentiștii, imprimând ansamblului acea notă de siguranță și de elan capabilă să confere un plus de valoare interpretării muzicale atunci când ea este condusă de către compozitorul însuși.

Opera Națională din București – Motanul încălțat. Muzica: Cornel Trăilescu. Libretul: Tudor Mușatescu și Nina Stoiceva, după Charles Perrault. Regia: Gelu Colceag. Scenografia: Viaceslav Vutcariov. Coregrafia: Roxana Colceag. Conducerea muzicală: Cornel Trăilescu. Cu: Cristina Eremia (*Cotoșman*), Irina Iordăchescu (*Domnița*), Adriana Alexandru (*Doica*), Mihai Lazăr (*Ionică*), Florin Diaconescu (*Împăratul*), Horia Sandu (*Marele Dregător*), Ionuț Pascu (*Robul*), Pompei Hărășteanu (*Uriășul și Un curtean*), Vlad Miriță, Gabriel Cățe, Florin Simionca și Paul Basacopol (*Slujitorii*), Vasile Chișiu și Radu Pintilie (*Tâlharii*), Irinel Vâlcea (*Majordomul*) și copilul Irina Neagu (*lepurașul*). Data premierei: 4 mai 2006.

Urmașii Floriei Capsali

Eram tentată să cred că o producție de sfârșit de an nu poate fi niciodată mai mult decât o serbare școlară ce adună laolaltă rudele și prietenii foarte tinerilor artiști, beneficiind astfel de un public dispus să treacă binevoitor cu vederea alăturarea haotică a unor numere disparate și mizanscena improvizată. Ei bine, s-ar zice că m-am înșelat, căci, intitulându-se cu modestie